

samfærdselsmidler), § 237 (drab), §§ 244-246 (vold), § 250 (hensættelse i hjælpeløs tilstand mv.), § 252 (farefremkaldelse), §§ 260-261 (ulovlig tvang og frihedsberøvelse) § 266 (trusler på livet) samt § 291 (hærværk).

Særligt kan fremhæves *straffelovens § 192 a* (grove våbenlovsovertrædelser). Efter *straffelovens § 192 a* om særligt grove våbenlovsovertrædelser straffes med fængsel indtil 4 år den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, tilvirker, besidder, bærer, anvender eller overdrager våben eller eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade.

Bestemmelsen blev med henblik på at kunne gribe effektivt ind overfor særligt grove våbenlovsovertrædelser indsat i *straffeloven* ved lov nr. 411 af 10. juni 1997. Der henvises herom til Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne, s. 2202-2215, 7453 og 7938, tillæg A, s. 2475-2538, samt tillæg B, s. 988-993 og 1294-1299. Bestemmelsen indebar en forhøjelse af strafferamme for særlig grove våbenlovsovertrædelser med 2 år (fra 2 til 4 års fængsel).

Formålet med lovændringen var navnlig at skærpe straffene i de tilfælde, hvor skydevåben medbringes eller opbevares under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at våbne vil blive anvendt til angreb eller forsvar i f.eks. opgør mellem forskellige rockergrupper, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, sp. 2511-2513.

Bestemmelsen vil efter omstændighederne f.eks. kunne finde anvendelse, hvor en gruppe af personer bliver fundet i besiddelse af våben, som er egnet til udførelse af terrorhandlinger, uden at våbenbesiddelsen dog kan straffes som forsøg på terrorhandlinger mv.

At en eller flere af de ovennævnte bestemmelser er overtrådt som led i en terrorhandling, skal indgå som moment ved straffens udmåling, jf. *straffelovens § 80*, hvorefter der ved strafudmåling blandt andet skal tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og gerningsmandens bevæggrunde til denne.

2.2.1.2.2. Efter *straffelovens § 21* straffes handlinger, som tilsigter at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg. Bestemmelsen giver mulighed for at straffe forsøgshandlinger i meget vidt omfang. Det afgørende for, om der er tale om et strafbart forsøg, er gerningsmandens forsæt.

Opfordring til at begå en forbrydelse kan være omfattet af § 21, ligesom det er strafbart at anskaffe sig eller lave værktøj eller at forberede den kriminelle handling i øvrigt.

2.2.1.2.3. Med *straffelovens § 23* udvides den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse til at omfatte alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Adfærd, der består i, at en person indgår aftale med en eller flere personer om udførelse af en strafbar handling, kan f.eks. straffes efter § 23.

Fuldbyrdes forbrydelsen ikke, kan der straffes for medvirken til forsøg.

For at straffe en person for medvirken efter *straffelovens § 23* kræves, at den pågældende har haft forsæt til den pågældende forbrydelse, såfremt der er tale om en forbrydelse, der kræver forsæt. Dette forsæt skal i en vis grad være konkretiseret, idet det antages, at tilskyndelse til at begå kriminalitet i almindelighed ikke er tilstrækkeligt.

2.2.1.2.4. Efter *straffelovens* kapitel 5 kan *juridiske personer* pålægges strafansvar, når der er lovhjæmmel herfor. Bestemmelser om strafansvar for selskaber mv. omfatter som udgangspunkt enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. *straffelovens § 26*, stk. 1. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de førnævnte selskaber, jf. *straffelovens § 26*, stk. 2.

Strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. *straffelovens § 27*, stk. 1. Endvidere kan statslige myndigheder og kommuner alene straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, som svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private, jf. *straffelovens § 27*, stk. 2.

De fleste særlove indeholder hjemmel til at juridiske personer kan straffes for overtrædelser af de pågældende love. For så vidt angår overtrædelser af *straffeloven* indeholder medieansvarsloven en særlig ansvarsordning, hvorefter juridiske personer kan straffes for overtrædelse af *straffelovens* bestemmelser om f.eks. privatlivets fred. Når bortses fra denne særlige ansvarsordning på medieområdet, blev der med hensyn til *straffelovsovertrædelser* først indført hjemmel til strafansvar for juridiske personer ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af *straffeloven* (Grov momssvig mv.). Ved denne lov blev der med henblik på at opfylde en række konventionsmæssige forpligtelser indsat en bestemmelse i *straffelovens § 306* med hjemmel til at straffe juridiske personer for